

og derfor ere vi ogsaa saa heldige at kunne indkassere den Anerkendelse, man har ydet. Men Forholdsreglerne havde været de samme og Dispositionerne udsprungne af samme, man kan kalde det Klogskab eller Fremsynethed, selv om de Forudsætninger, ud fra hvilke Dispositionerne vare truffene, vare bristede og det, som man hermed havde tilsigtet, ikke var naaet, og saa havde man rimeligvis faaet Bebrejdelser i Stedet for Tak.

Der blev ytret nogle ikke særlig venlige Ord overfor de tyske Agrarer. I denne Forbindelse ønsker jeg dog her fra denne Plads at sige, at der ikke er nogen særlig Anledning til at rette Bebrejdelser overfor Tyskland og den tyske Regerings Holdning overfor Danmark i Anledning af de Forhold, der have været fremme i Løbet af Vinteren, og jeg ønsker derfor meget at modificere de stærke Ytringer, der ere faldne. Der er ingen Grund til, ud fra det, som er passeret her i disse Tilfælde og under vore Forhandlinger, jeg mener hermed vore Repræsentanters Forhandlinger med de tyske Myndigheders Repræsentanter, at rette Bebrejdelser Syd paa, det ønsker jeg at sige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at samle de forskellige Bestemmelser indenfor en enkelt Lovs Ramme skal jeg erkende, at der kunde være Anledning dertil, men de paagældende Love ere nu alligevel ikke saa vanskeligt overskuelige, at vi ikke nok kunne tumle dem, selv om disse Bestemmelser ligge spredte i en 3—4 Love. Jeg skal dog have min Opmærksomhed rettet paa Spørgsmaalet, og det er da muligt, at vi ad Aare, til næste Aar eller i hvert Fald inden ret længe, kunne faa en samlet Lovgivning herom, saa meget mere som det jo kan være tænkeligt, at vi gennem de Erfaringer, vi indvinde ved det Arbejde, vi have haft med disse Sager i den nu nylig forløbne Tid, kunne vinde nyt Stof til en Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg gentager min Tak for den velvilige Modtagelse af Forslaget og har herefter al Grund til at haabe at faa den Lovhjemmel til de Foranstaltninger, vi maatte træffe i Fremtiden.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Søfolks og Statstjenestemænds Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6439).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren*:

Til § 3.

1) I 2det Stykke, 3die Punktum, indsættes efter Ordet „Konsuler“: „(Vicekonsuler)“.

Til § 4.

2) I 3die Stykke, 1ste Punktum, ændres Ordene „Bortkommando eller Forflyttelse“ til: „Udførelse af Tjenesteforretninger“.

Til § 5.

3) I 2det Stykke, 4de Punktum, ændres Ordene „Bortkommando eller Forflyttelse“ til: „Udførelse af Tjenesteforretninger“.

Til § 10.

4) I 2det Punktum udgaa Ordene „(i hans Forfald Styrmanden)“, og i Stedet derfor sættes: „eller hans Stedfortræder om Bord“.

5) I samme Punktum indsættes efter Ordet „Konsul“: „(Vicekonsul)“.

6) I 3die Punktum ændres Ordene „de i denne Lov givne“ til: „disse“.

De stillede Ændringsforslag tilligemed de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Sagen i sin Helhed sattes til Forhandling under eet.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): I Overensstemmelse med, hvad jeg havde Lejlighed til at udtale ved Forslagets anden Behandling, har jeg anset det for heldigt, at et Par Smaating i Forslaget bleve udtrykte med lidt andre Ord for at undgaa Misforstaaelse.

Jeg gjorde opmærksom paa, at naar der for Tjenestemænds Vedkommende var brugt Udtrykket „Bortkommando eller